

Træningslejr i Holsted 2007.

Forhåbentlig var lykketallet 13, for det var antallet af deltagere til træningslejren, som traditionelt og for for 6 gang havde basis hos Inger og Børges bed/breakfast i Holsted.

Leo kørte ledsagervognen, heldigvis uden mikrofon til feltet, og ham var Søren-kasserer efter fortæring af madpakke i Kollemorten, særdeles glad for. På trods af solskin og vinden delvis i ryggen, så cyklerne næsten selv kørte, så fik Søren, under påskud om krampe i begge ben, tiltusket sig et sæde hos Leo, dog først efter, at have fået besked om at tage skoene af og strække ud, og han blev derved ca. en halv meter længere !.

Joh - bestyrelsesmedlemmer har visse privilegier. Lige før 100 km.-mærket var Søren igen i sadlen, og racede med til den nyrevne grusbelagte gårdsplads, hvor Ole N.'s ikke terrængående Scot måtte give op, og lægge sig med Ole fastlåst i pedalerne – det var også eneste gang Ole var ”nede”. Så efter 5 timers samvær med cyklerne, var det et glædeligt gensyn med det flinke værtspar og duften af forløren hare fik forventningernes smil frem. Efter indkvartering med 2 i hvert værelse og dejligt bad, var vi klar til at indtage det dugebeklædte bord. Appetiten var stor også til desserten med fløde og frugt. Herefter var der kaffe/kage – vægten skulle jo gerne holdes - og vi blev mere trætte efterhånden som vinen gik ind og cykelhistorierne ud, og Ole N. var begyndt at ævle om næste dags tur.

Morgenbordet var fantastisk, og efter vi havde smurt madpakke og turkaptajn Ole N. havde orienteret om dagens tur, så fik Leo spændt den tomme trailer på bilen til ære for Søren – kasserer, som var sikker på at få brug for den senere. (det fik den gæve rytter selvfølgelig ikke, kun en kraftig undervurdering af egne evner). Vi kørte i overskyet –koldt – vejr over Varde via kysten gennem Hjerting til Esbjerg – hvor 4 meget store mænd, som ikke er af anden etnisk oprindelse, for de er meget hvide, sad og kiggede. Her spistes madpakken med klaprende tænder i kulden. Da vi skulle videre, må nogen have sabboteret Torbens baghjul, som pludselig var fladt, og ingen havde jo rørt hans cykel. Turen fortsatte til digerne, hvor vi langs med kørte ”franske veje” – til Kammerslusen. Nu var der kort vej til iskiosken i Ribe, og jeg kan forsikre for, at Søren L. piskede en cykelraket af, og trak andre med i et vanvittigt tempo indtil brostenene i Ribe, som minder om en forårsdag i..... en fantastisk smuk by, som vi næste gang bør køre lidt rundt i og betages af, hvilket indbyggerne jo også kan blive af os !.

Vi bestilte på Søren –kasserers regning den is vi lige ønskede os, og Svend måtte have begge hænder for at løfte sin kæmpeis med flødebolle, men han fik den spist, men virkede også tung på hjemturen, og alle troede det var hans baghjul, som opgav under den store belastning med et ordentlig brag, men det var Peters dæk, som var flænset. Efter 122 km.var vi tilbage på gruspladsen, og Scotten havde lært af sidste gang.

Kaffe, kage og øl blev nydt og Marianne og Søren-kasserer fik massage at den netop autoriserede massør – Svend, og lå i front og trak resten af dagen.

Middagen var igen super med kotoletter og kyllinger og is + kaffe/kage.

Vore sangtalenter er ikke gode, men sammen med Inger og Børge, kom vi dog igennem – team Easy ons sang: ”De skal ha baghjul nede i Touren”—Nemlig ja.

Formand John havde meldt sin ankomst, men måtte melde fra efter styrt i torsdagens orkan med skulderproblemer. God bedring.

Igen efter at tørsten var slukket i vin og øl og en masse skæg og ballade, så måtte også den mindre del af de, som syntes de burde lukke og slukke, gå til ro. Dog først efter at Marianne, som ikke kunne tåle ikke at være en del heraf, havde bedt om (op til flere gange) om de ikke kunne fortsætte på 1. salen. Det virkede og alle gik i seng.

Morgenbordet søndag var som sædvanligt godt, og med en god madpakke takkede vi Inger og Børge for en endnu godt ophold, som desværre kan blive den sidste hos dem, fordi de har stedet til salg. Søren-kasserer og nogle andre initiativ- og ideorige personer vurderer på muligheder for at overtage stedet !

Turen hjem var med den blide vind i ryggen og sol, så det var en fornøjelse. Ole P.` nye - fantastiske, næsten selvkørende Extreme kunne kun stoppes med punkteringer – men med maner – nemlig 2, og Finn, som jo også kører på noget fantastisk grej – Principia – fik punktering, men som han sagde, jeg kan næsten ikke finde ud af at sætte hjulet på, for det har aldrig været nødvendigt (med sådan en perle)!

Vi spiste madpakken i Kollemorten og indsamlede – jeg mener, det var i Jans store blå cykelhue- ikke til giro 413, men til Ingers 65 års dag om 2 dage, hun fortjener virkelig en stor blomst. Efter Søren-kasserers utilbørlige opkørsel på Akslev bakken, hvor han trak Leos bil med venstre arm, og næsten havde kørt sammen med en modkørende bil, så kom alle i god behold til Silkeborg til en modtagelse vi var uforberedt på, nemlig en fyldt P-plads ved Silkeborg Hallerne. Det viste sig dog, at ingen kendte os, men var til gymnastikopvisning i hallen.

Efter ca. 500 km takkede Kuno Sørensen, Flemming Nielsen, Marianne Jørgensen, Jan Iversen, Peter Rudbeck, Ole Papsø, Michael Ulsøe, Svend Mortensen, Finn Andersen, Torben Pedersen, Søren Lerche, Leo Pedersen, Ole Nedergaard og Søren Nystrup... hinanden for samværet i en hyggelig og dejlig weekend – og tak til klubben for arrangementet.

Ole Papsø